J. S. Bach: „Ich habe genug” – kantáta, BWV 82
J. S. Bach: c-moll kettősverseny hegedűre, oboára és vonósokra, BWV 1060
J. S. Bach: „Der Friede sei mit dir” – kantáta, BWV 158

Johann Sebastian Bach (1685–1750) e két kantátája abban közös, hogy Szűz Mária tisztulásának (ma: Gyertyaszentelő boldogasszony) ünnepére íródtak, amely az egyházi naptárban minden év február másodikára esik. Ez az ünnep arra a bibliai eseményre emlékezik, amikor Mária a zsidó törvények előírására a templomban bemutatta az Úrnak a gyermek Jézust. Itt találkoztak az agg Simeonnal, akinek az Úr megígérte, addig nem halhat meg, amíg nem látta a Megváltót; amikor ez beteljesedett, Simeon hálaénekre fakadt („Bocsásd el, Uram, a te szolgádat…”), ez jelenti a kantáták kiindulópontját. Az először 1727-ben, Lipcsében előadott, **Ich habe genug** kezdetű mű „főszereplője” maga Simeon; az első áriában hangzik a címadó sor: „már örömmel válok meg a világtól, elég volt”. A második ária elringató dallamaival azt kéri Simeon, csukódjanak már le fáradt szemei. A harmadik ária örömteli hangvételű táncos zenéjében pedig ezeket a szavakat énekli a szólista: „örülök halálomnak”. A hangnem c-moll, a hangszerek közül pedig kiemelt szerepet kap az oboa – csakúgy, mint **a hegedűre és oboára írott c-moll versenyműben**. A Bach kötheni periódusában (1717–1723) íródott concerto érdekessége, hogy eredeti kottája elveszett, mindössze a két csembalóra írott változat maradt fent. A billentyűs szólamok dallamos felső szólama, valamint a ma d-moll kettősversenyként ismert mű kétcsembalós változata alapján a kutatók feltételezik: eredetileg oboa–hegedű kettősverseny lehetett. A bachi concertókra jellemzően a két szélső tétel motorikus zene, a középső tétel pedig lírai karakterű végtelen ének, amelyben a két szólóhangszer egymással folytatott párbeszédét pengetett vonóskar kíséri. A **Der Friede sei mit dir** kezdetű kantáta tételei a neves Bach-kutató, Alfred Dürr szerint eredetileg tartoztak össze; a mű szövege a halál és a mennyei élet utáni vágyakozásról szól, a harmadik tételben Simeon neve is elhangzik. Korálkantáta, azaz az egyes tételekbe a szerző koráldallamot is felhasznált. A nyitányként szolgáló recitativo után szólóhegedűvel kísért ária következik, amelyben a koráldallamot szoprán szólista és/vagy oboa szólaltatja meg. A harmadik tétel ismét recitativo, amely arioso hangvételbe fordul, és szövegében, zenéjében a második tételből idéz. Dürr szerint a második és harmadik tétel összefüggéseikből kiemelt töredék, amelyekhez új keretként került az első és a negyedik tétel, mert – ugyan Mária tisztulása ünnepének evangéliuma is a békéről szól – Jézus kizárólag húsvét harmadik napjának evangéliumában mondja ki maga is: „Békesség nektek!”